

for Skatterestancer, naar de overhovedet ikke have været satte i Skat, og den højt-ærede Indenrigsminister godkendte ogsaa denne Fortolkning, hvad jeg i og for sig er ham taknemlig for. Men paa et andet Punkt kunne vi ikke være saa glade over hans Fortolkning af Valgretsforliget. Det bestemmes i den nye kommunale Valglov i Modsætning til tidligere, at Folk skulle stryges, naar de ikke have betalt den til Udpantning forfaldne Skat. I København forfalder Skatten til Udpantning sidst i den Maaned, der følger efter et Kvartalskifte. Skatten for Oktober Kvartal forfalder saaledes sidst i Januar Maaned. Men i Januar skal ifølge Valgloven Valglisten udarbejdes, de skulle fremlægges fra den 1.—8. Februar. Paa det Tidspunkt vidste man ikke og kunde altsaa forrige Vinter ikke vide, hvem der stod i Skatterestance for Oktober Kvartal. Jeg havde nu fundet det rimeligt, at man ikke tog Hensyn til Oktober Kvartal, men lod det ude af Betragtning. Men ikke desto mindre bestemte Indenrigsministeren, at man skulde tage Hensyn til Skatten for Oktober Kvartal, og det skulde ske paa den Maade, at man ved Valglisternes endelige Berigtigelse, den 25. Februar, strøg dem, der paa det Tidspunkt ikke havde betalt Skat for Oktober Kvartal. Derfor strøg man, efter at Valglisten havde været fremlagte, ved den endelige Berigtigelse ikke mindre end over 8,000 Vælgere her i København, Folk, der under en stærk Arbejdsløshedsperiode ikke havde været i Stand til at betale Skat for Oktober Kvartal. Der blev i alt strøget over 12,000 for Skatterestancer, men de 8,000 resterende kun for dette ene, sidste Kvartal, ellers havde de betalt deres Skat. Man maa huske paa, under hvilke Forhold det var: Arbejdsløsheden havde været henved $1\frac{1}{2}$ Aar. Det er nemt nok at sige i en Lov, at Skatten skal være betalt til den og den Dato, men det er ikke saa nemt for den Mand, som har været arbejdsløs i et Aar eller mere, at betale sin Skat. Maaske er det ham fysisk umuligt, og maaske har det været umuligt for alle disse Mennesker.

Denne nye Bestemmelse har medført det Forhold, at Socialdemokratiet i dette Øjeblik ikke har absolut Flertal i Borgerrepræsentationen. Det ville mange af de Herrer glæde sig over. Vel, men man indretter jo ikke en demokratisk Valglov for at berøve et socialdemokratisk Parti et Flertal, som det naturligt har Ret til. Det hører ikke til „de meget betydelige demokratiske Fremskridt“, som det ærede Med-

lem talte om. Der hørte et Par Tusind Stemmer til for at faa en Borgerrepræsentant. Selv om man nu regner, at disse 8,000 — 12,000 er det i Virkeligheden — ikke alle vilde stemme, er det dog ganske givet, at hvis de — det er væsentlig Underklassen, Arbejderne — havde haft deres Valgret . . . det ærede Medlem ryster igen paa Hovedet, jeg forstaar godt, at denne Kritik over hans højt priste Valgretsforlig, belagt med Tal og Kendsgjerninger fra sidste Valg, generer ham, og jeg tror ikke, at han kan le disse Kendsgjerningers generende Virkninger bort. Det er generende Kendsgjerninger, som jeg tror ville gøre en vis Virkning, naar de blive bekendte ud over Landet. Havde disse Skatteydere ikke mistet deres Valgret, havde Socialdemokratiet haft Vælgere nok til i alt Fald at faa de to Borgerrepræsentanter mere, der havde bestemt Flertallet.

At det er Underklassen, som i første Linie er ramt, vise følgende Kendsgjerninger. Der foreligger fra Københavns Kommunes statistiske Kontor en nøjagtig Bearbejdelse af dette Materiale for de forskellige Samfundsklassers Vedkommende. Af Arbejderklassen og Kontor- og Butikspersonale, altsaa den egentlige Lønarbejderklasse, udelukkedes af de skatteansatte og deres Hustruer hver tredje fra Valgret. Men af Hovedpersoner i Handel, Haandværk og Industri udelukkedes kun hver syvende. De se, hvor ganske anderledes Valgretsberøvelsen virker for Underklassen end for Mellem- og Overklassen. Tage vi Underklassen og Middelklassen, finde vi, at jo dybere vi komme ned i Samfundet, desto voldsommere virker Valgretsberøvelsen. Af Vælgere med en Indtægt paa 800 til 1,000 Kr. mistede hver anden sin Valgret, paa 1,000 til 1,200 Kr. hver tredje og paa 1,200 til 1,500 Kr. hver femte. Men for Hovedpersonerne i Haandværk, Industri og Handel er det altsaa kun hver syvende. De se, at de Herrer have været med til at vedtage en udpræget Kiasselov, en Lov, der i sine Virkninger har en udpræget Klassekarakter, til Skade for Underklassen og til Fordel for Overklassen.

Og se vi paa de rent praktiske Virkninger af Valgretsforliget af 1908, er Forholdet da ogsaa det, at Demokratiet ingelunde er vokset i kommunal Magtstilling. Tværtimod, det er Moderationen, men navnlig Konservatismen, der har haft den væsentlige Fordel. Her i København har Valgretsloven af 1908 virket saaledes, at Konservatismen, Højre, er vokset paa Venstres Bekostning. Socialdemokratiet har